

ZASADY TWORZENIA PRZYPISÓW / LITERATURY¹

Na końcu pracy (po podsumowaniu) zamieszczona jest literatura ułożona w porządku alfabetycznym (wg nazwisk autorów). Musi ona zawierać wszystkie pozycje przywołane w tekście, a nie wszystko, co autor przeczytał przy tworzeniu pracy.

Znajdują się tam: nazwisko autora, inicjał imienia, (ew. po przecinku nazwiska współautorów), a następnie:

- a) w przypadku książki: tytuł (kursywą), wydawnictwo, miejsce wydania, rok wydania;
- b) w przypadku artykułu w czasopiśmie: tytuł artykułu (kursywą), w cudzysłowie nazwa czasopisma, z którego pochodzi artykuł (uwaga: jest to jedyna sytuacja, kiedy w źródłach może pojawić się cudzysłów), po cudzysłowie zamykającym nazwę pisma numer tomu, zeszytu itp., rok, strony (od pierwszej do ostatniej!), na których znajduje się cały artykuł, z którego pochodzi cytowany (omawiamy) fragment;
- c) w przypadku artykułu w książkowej pracy zbiorowej: tytuł artykułu (kursywą), w nawiasie kwadratowym przymek „w” z dwukropkiem (czyli [w:]), tytuł pracy zbiorowej (kursywą), nazwisko redaktora, wydawnictwo, miejsce wydania, rok wydania.

UWAGA! We własnym tekście po cytacie podajemy numer tylko tej strony (stron), z której pochodzi cytowany lub omawiany fragment; natomiast w źródłach podajemy numery stron, które zajmuje cały artykuł (gdy powołujemy się właśnie na artykuł; jeśli jest to książka, to w literaturze oczywiście nie podajemy stron).

Gdy powtarzają się wieloosobowe zespoły autorskie (w pracach zbiorowych), można zastąpić dalsze nazwiska łacińskim *et al.* (i inni) po nazwisku pierwszego autora. Ingerencje własne w cytatach (skrót, wyjaśnienia) zaznaczamy w nawiasie kwadratowym.

Wbrew zwyczajowi angielskiemu, słowa tytułu pozycji anglojęzycznych wolno nam pisać małymi literami.

UWAGA! Nie wolno powoływać się bezpośrednio na taką pracę, której nie miało się samemu w rękę (ani umieszczać jej w źródłach). Jeśli jakiś cytat jest powtarzany za innym autorem, to należy obowiązkowo to zaznaczyć, pisząc np.

¹ Opracowano na podstawie http://www.kul.pl/files/620/public/system_amerykanski.pdf (dostęp dnia 07.08.2013).

S. Sojak, *Rachunkowość finansowa*, PWE, Warszawa 2007, s. 40, cytuję za:
Rachunkowość, red. Z. Luty, PWE, Warszawa 2007, s. 40.

W powyższym przypadku pozycji S. Sojaka nie należy podawać w literaturze, natomiast pozycję Z. Lutego – obowiązkowo tak.

Konieczne jest właściwe stosowanie nawiasów, cudzysłowów (powinny one „przylegać” do wyrazów), odróżnianie myślników, oddzielających wtrącone lub przeciwstawione części zdania (długie, ze spacjami po obu stronach: –) od łączników (krótkie, bez spacji, łączą wyrazy złożone: „magiczno-religijny”).

PRZYKŁADY PRZYPISÓW DOLNYCH²

1. Jeden autor książki:

S. Sojak, *Rachunkowość finansowa*, PWE, Warszawa 2007, s. 40.

2. Kilku autorów książki:

S. Sojak, Stankiewicz J., *Rachunkowość finansowa*, PWE, Warszawa 2007, s. 40.

3. Jeden autor wydzielonej części pracy zbiorowej napisanej pod redakcją:

S. Sojak, *Rachunkowość finansowa*, [w:] *Rachunkowość*, red. Z. Luty, PWE, Warszawa 2007, s. 40.

4. Praca zbiorowa pod redakcją – nie ma wydzielonych części pisanych przez poszczególnych autorów:

Rachunkowość finansowa, red. S. Sojak, PWE, Warszawa 2007, s. 40.

5. Cytowanie autora publikacji, której nie mamy, a o jej istnieniu wiemy z innej publikacji, którą mamy:

S. Sojak, *Rachunkowość finansowa*, PWE, Toruń 2007, s. 40, za: Z. Luty, *Rachunkowość*, PWE, Warszawa 2007, s. 40.

6. Cytowanie kilku różnych autorów, którzy napisali różne publikacje w różnym czasie, ale na ten sam temat i w tym temacie są zgodni (zamiast cytować w treści pracy wszystkich autorów, można zacytować jednego, a innych wymienić w przypisie dolnym):

S. Sojak, *Rachunkowość finansowa*, PWE, Warszawa 2007, s. 40, patrz także: *Rachunkowość*, red. Z. Luty, PWE, Warszawa 2007, s. 40; B. Micherda, *Rachunkowość*, PWE, Warszawa 2007, s. 40.

7. Autor artykułu w periodyku:

S. Sojak, *Rachunkowość finansowa*, „*Rachunkowość*” 1, 2007, s. 40-45.

² Opracowano na podstawie <http://www.stud.umk.pl/~knr/images/dokumenty/OSKAR%202011%20-%20Wymogi%20redakcyjne.pdf> (dostęp dnia 07.08.2013).

8. Cytat ze strony internetowej:

Rachunkowość Sp. z o.o., www.rachunkowosc.com.pl (dostęp dnia 15.03.2008).

9. Cytat z aktu prawnego lub podobnego:

Ustawa z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości (Dz. U. 2000, Nr 76, poz. 694 z późn. zm.).

PRZYKŁADY SKRÓCEN W PRZYPISACH DOLNYCH CYTOWANYCH WCZEŚNIEJ PUBLIKACJI

1. Jeżeli publikację cytujemy pierwszy raz:

S. Sojak, *Rachunkowość finansowa*, PWE, Warszawa 2007, s. 40.

2. Jeżeli przypis jest z tego samego źródła, co poprzedni*:

Tamże, s. 42.

lub

Ibidem, s. 42.

3. Jeżeli przypis nie jest z tego samego źródła, co poprzedni, ale był już wcześniej cytowany, np. na innych stronach:

S. Sojak, *Rachunkowość...*, s. 40.

4. Jeżeli przypis był już wcześniej cytowany, a w źródłach podana jest tylko jedna pozycja tego autora**:

S. Sojak, *op. cit.*, s. 40.

lub

S. Sojak, dz. cyt., s. 40.

* łac. *ibidem* – to samo miejsce, tamże

** łac. *opus citatum* – dzieło cytowane lub *opere citato* – z cytowanego dzieła

UWAGA! Nie należy łączyć punktów 3 i 4 – są to odrębne zapisy, których w żadnym przypadku nie można połączyć w jeden.

Przykład błędu:

S. Sojak, *Rachunkowość...*, *op. cit.*, s. 40.

STOSOWANE SKRÓTY

Skrót	Rozwinięcie	Zastosowanie
b.m.	brak miejsca wydania	gdy w dokumencie nie ma podanego miejsca wydania
b.r.	brak roku wydania	gdy w dokumencie nie ma podanego roku wydania
cyt. za	cytuję za	gdy cytujemy za innym autorem
i in./et al.	i inni (w przypadku autorów)	stosujemy, gdy publikacja ma więcej niż 3 autorów (podajemy tylko nazwisko pierwszego)
i n.	i następne	gdy podajemy numer pierwszej strony, a nie podajemy końcowej.
dz. cyt./op. cit.	dzieło cytowane	gdy kolejny raz cytujemy tę samą publikację
por.	porównaj	gdy chcemy zaznaczyć, że inni autorzy również poruszali zagadnienie, do którego odnosi się przypis
red.	redaktor	podawany przy publikacjach zbiorowych
red. nacz.	redaktor naczelny	podawany przy cytowaniu całości danego tytułu czasopisma lub serii wydawniczej
sic!	właśnie tak	potwierdzenie, że dana informacja jest prawdziwa, mimo że może wyglądać na pomyłkę
tamże	-	gdy następujące po sobie przypisy dotyczą tego samego dzieła – nie powtarzamy wówczas kolejny raz całości opisu bibliograficznego, a jedynie podajemy nową lokalizację fragmentu publikacji, na który się powołujemy (numery stron)
wyd. popr.	wydanie poprawione	gdy na stronie tytułowej lub redakcyjnej podano którąś z dodatkowych informacji o wydaniu
wyd. rozsz.	wydanie rozszerzone	
wyd. skr.	wydanie skrócone	
wyd. uzup.	wydanie uzupełnione	
wyd. zm.	wydanie zmienione	
zob.	zobacz	gdy przytaczamy czyjeś poglądy, a nie cytujemy dokładnie

Źródło: opracowanie własne na podstawie http://www.czasopismo.wsp.lodz.pl/pliki/Wzory_opisow_bibliograficznych.pdf (dostęp dnia 08.08.2013)